

[Chr. Christensen.]

debatteres og vurderes, inden endelig udformning af ministerens lovforslag finder sted. Hvis en sådan ændring kan gennemføres, vil det formentlig give landets kunstnere øget respekt og interesse for deres arbejde – og det fortjener vore kunstnere – og de enkelte borgere vil nok fornemme, at de er mere direkte inde i medbestemmelse end hidtil. Jeg tror også, at vi alle vil blive mere bevidstgjorte over for kunstnerens indsats og blive tilskyndet til i højere grad at anskue kunsten som et levende, stadig foranderligt udtryk for tidens, samfundets og tilværelsens måde at præge os på, og kunsten vil da i højere grad opnå velvilje og forståelse for, at den er det tidens spejl, som er dens inderste idé og intention.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at citere lidt fra den debat, der var i formiddags om Statens Kunstfond. Når jeg kommer ind på disse citater eller gengivelser, er det i håbet om at nå en smule længere ud i denne diskussion, end man hidtil er kommet.

Statens Kunstfond er ufolkeligt, sagde hr. Poulsgaard, og brugte til underbygning af denne påstand et citat fra Jesper Jensen. Han fortsatte med at sige, at Statens Kunstfond er upopulært, og at der skulle bruges ganske overordentlig mange flere penge, hvis denne lov skulle gøres populær.

Hr. Poulsgaard gik derefter videre og sagde, at det var hans agt at prøve, om påstanden om det upopulære kunstfond var korrekt, ved at foreslå folkeafstemning om denne lov samtidig med de kommunale valg, sådan at vi én gang for alle kunne få afgjort, om folket ønskede denne støtte til kunsten via kunstfondet. Det var det ene, jeg gerne ville fremdrage for ligesom at komme lidt dybere ned og lidt længere ud i denne diskussion.

Det andet var citater af den socialdemokratiske ordfører, fru Birte Weiss, og citater eller gengivelser af det, som fru Nathalie Lind sagde på venstres vegne. Begge de to sidste ordførere sagde, at det var noget meget væsentligt at bringe kunsten ud til folket, sådan at man fik forståelse for den, og fru Nathalie Lind talte om, at vi alle skulle have del i en kunstnerisk oplevelse, at det bl. a. var derfor, vi havde Statens Kunstfond, og hun fortsatte med at tale om at bringe kunsten ud til folket.

Jeg tror, det er rigtigt, at kunstfondet er upo-

pulært, og jeg tror, det er rigtigt, som de to andre ordførere sagde, at det er noget væsentligt at gøre det folkeligt, forstået på den måde, at det kunne blive accepteret af befolkningen. Men jeg tror, at hvis vi med udbytte skal diskutere det, som hr. Poulsgaard lagde op til, nemlig om vi virkelig, som han sagde, skal være til grin for vore egne penge ved at støtte kunst, så er vi nødt til at gå et skridt videre. Det er ikke nok, som den socialdemokratiske og venstres ordfører sagde, at koncentrere sig om kunsten og befolkningen; vi må videre.

Det er jo i dag almindeligt accepteret, når vi taler om videnskaben, at dele den i det, vi kalder grundforskning og målforskning. Når vi drøfter et kunstnelligende og ofrer penge på kunst, er vi nødt til på samme måde at sige, at der er to hensyn at tage, når vi drøfter kunst og kultur: det ene er det, som jeg gerne ville sammenligne med grundforskningen, det andet er målforskningen.

Hvilken opgave har så kunsten og kulturen for os? I den forbindelse vil jeg gerne henvise til den lille bog – særlig dens første kapitel – som Spang-Hanssen har skrevet om det, han kalder kulturblindhed. Kunsten og kulturen har den opgave at prøve for os alle sammen at se nye dimensioner i hele vor tilværelse, at prøve på at gøre det klart for os, at et menneskes tilværelse kan betragtes på mange flere måder, end man hidtil har været klar over.

Målforskningen ville jeg så sammenligne med det, som fru Birte Weiss og fru Nathalie Lind koncentrerede sig om, omsatte det, som kunsten og kulturen kan vise os, til at blive nyttiggjort for os alle sammen ved at give os kunstneriske oplevelser.

Jeg vil gerne vende tilbage til det første, dette, hvor jeg talte om kunsten og kulturen, og sammenligne det med grundforskningen. Er det så nødvendigt? Efter min bedste overbevisning: ja, det er nødvendigt, at det danske samfund er med til at støtte udforskningen af kunst og kultur, at flytte grænserne, sådan at vi får en lille bitte chance for at komme videre i opfattelsen af os selv og opfattelsen af os selv i en verden.

Spang-Hanssen fortæller følgende i denne lille bog, som jeg håber man vil beskæftige sig med: man siger så tit, man skal se ting med sine egne øjne, men der er jo ikke noget, der er mere falsk end dette at se noget med sine egne øjne. Han bruger det billede, at enhver kan se, jorden er flad, at vi ikke kan se andet. Først i det øjeblik kulturen bringer os videre og vi ser